

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

24. BŘEZNA 2019

Z obsahu:

**Cílem naší cesty
světem je Pán**

Homilie papeže Františka
při liturgii Popeleční
středy 6. března 2019,
bazilika sv. Sabiny
v Římě
- strana 2 -

Svatá Kateřina Švédská

Libor Rösner
- strana 4 -

**Senát odmítl zdanění
peněžitých náhrad
církvím jako protiústavní**
- strana 4 -

**Smrt hříšníkova
(2 - dokončení)**

Sv. Alfons Maria
z Liguori
- strana 6 -

Cvičení

ve zbožném životě (1)
Gaspar Loarte SJ
(1498-1578)
- strana 7 -

**Při stvoření měl Bůh
na zřeteli Krista
a Pannu Marii**

Služebnice Boží sestra
Marie od Ježíše z Agredy
- strana 9 -

Vizionář:

**Tajemství zjevení v Tre
Fontane (48)**
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Melozzo da Forlì (1438-1494): Zvěstování

Při stvoření měl Bůh na zřeteli Krista a Pannu Marii

Z knihy *Mystické Město Boží*, svazek I. - *Početí*

KAPITOLA XI.

Při stvoření všech věcí měl Pán na zřeteli Krista a jeho nejsvětější Matku; zvolil si svůj lid a zahrnul ho milostmi (úryvek z kapitoly)

134. V osmé kapitole knihy Přísloví o sobě Moudrost říká, že byla při stvoření vesmíru po boku Nejvyššího (Př 8,30), když dával všemu řád. Tato Moudrost je, jak jsem poznamenala výše, vtělené Slovo, které bylo spolu se svou nejsvětější Matkou přítomné ve chvíli, kdy se Bůh ve své mysli rozhodl stvořit vesmír. Syn totiž nebyl v tomto okamžiku přítomný jen kvůli jednotě své božské přirozenosti s Otcem a Duchem Svatým, ale byl v božské mysli Otce mezi všemi stvořenými věcmi na prvním místě předpokládán a utvořen v lidství, které měl přijmout. Spolu s Ním byla přítomná i jeho nejsvětější Matka, která Mu měla ze své nejčistší krve toto lidství dát. U těchto dvou Osob byly předvíhány také všechny jejich skutky, přičemž právě tyto skutky (lidsky vyjádřeno) vnímal Nejvyšší jako pohnutku k závazku nevšímat si, čeho se lidé a také padlí andělé proti Němu dopustili a čím Boha takřikajíc nutili upustit od stvoření zbývajících lidí a všeobecně od stvoření všech tvorů, které chtěl stvořit, aby člověku sloužili.

135. Pán pohlížel na svého jednorozného Syna, který se stal člověkem, a na jeho nejsvětější Matku jako na vzory, na jejichž vytvoření vynaložil veškerou svou moudrost a moc. Měli Mu posloužit jako vzory, podle kterých mělo být stvořeno celé lidstvo. Všichni ostatní lidé měli být stejní jako tyto dva obrazy jeho Božství a právě tím se prostřednictvím těchto vzorů stát podobnými Bohu. Bůh stvořil také hmotné, pro lidský život potřebné věci, avšak s takovou moudrostí, že jednotlivě zastávají také funkci symbolů a znamení, které mají do jisté míry symbolizovat ty dvě Osoby, které především měl Bůh na zřeteli, totiž nejsvětější Osobu Krista a Marie. Proto stvořil dvě nebeská světla (Gn 1,16), Slunce a Měsíc tak, aby od sebe oddělila den a noc a symbolizovala Ježíše Krista a jeho nejsvětější Mat-

ku Marii, protože Ježíš Kristus je Slunce spravedlnosti a Marie je krásná jako luna (Pis 6,10), přičemž oba oddělují světlo nebo den milosti od noci hříchu. Slunce s Měsícem symbolizují Ježíše a Marii také v tom, že stále ovlivňují ostatní tvory. Slunce totiž osvětluje Měsíc, obě tělesa však společně osvěcují všechny tvory, oblohu se všemi nebeskými tělesy a vše až po nejzazší hranici vesmíru.

136. Bůh stvořil také ostatní věci a propůjčil jim vzhledem k tomu, že měly sloužit Kristovi, jeho nejsvětější Matce Marii a tím i všem lidem, větší dokonalost. Tak Bůh vystrojil lidem ještě před tím, než byli vytvořeni z nicoty, nejvyšší chutnou, bohatou a bezpečnou hostinu, která byla daleko obdivuhodnější než ta Ašuerova (Est 1,3). Chtěl totiž stvořit lidi tak, aby se mohli podílet na jeho blaženosti. Chtěl je pozvat ke sladkému potěšení jeho poznání a lásky. Jako laskavý a velkodušný Pán nechtěl, aby pozvaní museli čekat, nýbrž je chtěl v okamžiku jejich stvoření vidět, jak sedí u stolu poznání a lásky Boha, aby v tak důležitém údělu, jakým je poznání a oslava Boha, nebyl promarněn žádný čas.

137. Během šestého dne stvoření zformoval a stvořil Bůh Adama (Gn 1,27) jako třiatřicetiletého muže, protože to byl věk, ve kterém měl být usmrcen Kristus. Adam byl nejsvětějšímu lidství Krista tak podobný, že by se dal stěží najít rozdíl, přičemž i jeho duše byla té Kristově velice podobná. Z Adamova těla stvořil Bůh Evu tak podobnou blahoslavené Panně, že měla stejné rysy i postavu. S největším zalíbením a vřelostí se Bůh díval na tyto dvě kopie Předloh, které chtěl v příhodném čase povolát k bytí, a kvůli Ním jim udělil mnohá požehnání, jako by se z nich a jejich potomků chtěl těšit do dne, kdy konečně stvoří Krista a Marii.

138. Avšak tento blažený stav, ve kterém Bůh stvořil prarodiče lidského rodu, měl jen krátké trvání, protože se proti nim obrátila závist hada, který v napjatém očekávání vyhlížel jejich stvoření. Lucifer však nemohl stvoření Adama a Evy vidět tak, jako viděl jiné věci v okamžiku jejich stvo-

ření, protože mu Pán nechtěl vyjevit dílo stvoření člověka a utváření Evy z žebra. To všechno před ním totiž jeho Velebnost skrývala do chvíle, kdy byli oba stvořeni. Když však ďábel uviděl všechny zbývajících věci přesahující obdivuhodné uspořádání lidské přirozenosti a krásu Adama a Evy na těle i duši, když viděl, s jakou otcovskou láskou na ně Pán shlíží a jak byli povýšeni na pány a vládce všeho tvorstva (Gn 1,28), a když pochopil, že lidé mají vyhlídku žít věčně, vzplanula v něm zloba víc než kdy předtím. Žádný jazyk by nebyl schopen popsat vztek, kterým byl tento drak naplněn. Jeho závist v něm živila touhu připravit tyto bytosti o život, což by také hned jako dravý lev udělal, kdyby se v tom necítil být omezován vyšší mocí. Přemýšlel však a uvažoval o takových prostředcích a cestách, které by oba připravily o přízeň Nejvyššího a znovu popudily Boha.

139. Při této příležitosti však Lucifer obelhal sám sebe. Pán mu totiž od samého začátku tajuplně vyjevil, že se věčné Slovo stane v lůně Panny člověkem, avšak o způsobu, jak a kdy k tomu dojde, mu nezjevil nic, což uvedlo Lucifera ve věci vtělení spolu se skrytým utvořením Adama a Evy do stavu velké nejistoty. Protože však nyní jeho vztek a bdělost byly nasměrovány obzvláště proti Kristovi a Marii, domníval se, že Eva porodila Adama, tudíž že je Eva Matkou a Adam vtěleným Slovem. Jeho podezření ještě vzrostlo, když pocítil božskou moc, která mu bránila dotknout se života těchto bytostí. Nicméně pochybnosti stále více mizely, protože se brzy z rozhovorů Adama a Evy dozvěděl o příkázáních, která jim Bůh dal. Nyní začal jejich rozhovorům naslouchat, aby se dozvěděl o jejich sklonech, začal kolem obcházet jako hladový lev (1 Petr 5,8) a hledal do každého vstup prostřednictvím sklonů, které v každém z nich našel. Avšak až do doby, kdy nabyl plné jistoty, se zmínil mezi hněvem proti Kristovi a Marii a obavou, že jimi bude přemožen. Ze všeho nejvíce se bál hanby být poražen Královnou nebe, protože neměla být Bohem, ale jen pouhým tvorem.

NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT A RODINU 2019 PRAHA, SOBOTA 27. 4. 2019

Přijďte na každoroční manifestaci všech, kdo věří, že každé počaté dítě má dostat šanci. Pomozte nám změnit Českou republiku, aby každá rodina mohla děti přijímat s radostí. Nevnučujeme zákazy. Nabízíme řešení.

Program:

10.30 Pražský hrad, katedrála - pontifikální mše svatá (vzhledem k bezpečnostním kontrolám doporučujeme přihlášení) • **12.30 Klárov, park před stanicí metra Malostranská** - oběd pro přihlášené, program pro děti a dospělé • **14.00 Pochod pro život a rodinu centrem Prahy** na trase Klárov - Národní třída - Václavské náměstí • **16.00 zakončení u sochy sv. Václava.**

Přihlášení:

Děti mohou onemocnět, manžela rozbolí záda nebo to prostě jen nevyjde. Odhlášení není problém. Brzkým přihlášením nám ale velmi ulehčíte přípravu. Zajistíme Vám přednostní bezpečnostní kontrolu při vstupu na Pražský hrad.

Oběd:

Pro přihlášené bude připraven oběd (klobása, chleba) a bagety. Uvitáme dar 85 Kč za oběd a 55 Kč za bagetu. Za děti neposílejte nic.

Doprava do Prahy a zpět:

Vlaky a autobusy hradíme bez ohledu na počet cestujících. Pokud tuto nabídku upřednostníte, pomůžete nám snížit celkové náklady. Časy odjezdů budou ještě upřesněny. Spoje ze směrů: Ostravsko, Valašsko, střední Morava, jižní Morava, Jihlava, Pelhřimov, Kralovice, Domažlice, Tachov, České Budějovice, Vimperk.

Více informací a přihlášení na <https://hnutiprozivot.cz/pochod-pro-zivot>.

[...]

141. Když Lucifer viděl, že oba prarodiče padli a že se vnitřní krása původní milosti proměnila v ošklivost hříchu, propukl před ostatními démony v nepopsatelný jásos a oslavoval své vítězství. Avšak brzy to vše pominulo, protože viděl, jak milosrdně se nejlaskavější Bůh ve své lásce vůči oběma provinilcům zachoval; zcela jinak, než by si přál. Viděl, jak jim Bůh dal čas na pokání, jak v nich vzbudil naději na znovuzískání odpuštění a Boží milosti i jak se naši prarodiče skrze bolest a srdečnou kajícínost připravovali na její přijetí. Lucifer viděl, jak jim byla navracena krása Boží milosti a přátelství. To znovu celé peklo velice vyděsilo, protože postřehlo, čeho může dosáhnout dokonalá lítost. Luciferovo zděšení ještě vzrostlo, když uslyšel Boží rozsudek nad provinilci, který vyzněl zcela jinak, než očekával. Co mu však způsobovalo největší utrpení, bylo opakování hrozby, té, kterou slyšel už v nebi a kterou si musel nyní znovu vyslechnout, hrozby: „Žena ti rozdrtí hlavu.“ (Gn 3,15)

[...]

145. Jak plynuly dějiny a blížil se okamžik, kdy mělo Slovo sestoupit z lůna věčného Otce a obláci si naši smrtelnou přirozenost, vybral si Bůh národ, který byl ostatními vyloučen, který byl velice ušlechtilý a který byl obdařen vynikajícími vlastnostmi víc než kterýkoli jiný národ dříve nebo později. V tomto národě si vybral ušlechtilou, svatou rodinu, ze které mělo Slovo svým tělem pocházet. Nechci se zde však zdržovat výčtem rodokmenu Krista, našeho Pána, protože to už udělali svatí evangelisté (Mt 1,1-17; Lk 3,23-38), a další výčet na tomto místě není nutný. [...]

146. Probudil velice svaté proroky a patriarchy, aby nám v předobrazech a proroctvích z velké dálky zvěstovali to, co nyní vlastněme. My však těmto svatým dlužíme úctu, když pomyslíme, jak velice si Zákona milosti vážili a s jak vroucími vzdechy a prosbami o něj žádali a po něm toužili. Jim Bůh odkryl prostřednictvím mnoha zjevení svou neměnnou moudrost. Oni nám však tato zjevení zprostředkovali skrze Písmo svaté, jež v sobě obsahuje nezměrné množství tajemství, která rozpoznáme a která si můžeme osvojit prostřednictvím víry. Všechna tato tajemství vtělené Slovo naplnilo a potvrdilo, čímž

své Církvě předalo neomylné učení a duchovní potravu svatých spisů. Proroci a spravedliví izraelského národa však nebyli poctěni uvidět Kristovo tělo; přesto byl Pán vůči nim nejvyšš stědrý tím, že se jim dával poznat v proroctvích a že zapálil jejich srdce, aby celému lidstvu vyprosili příchod Vykupitele a vykoupení. Všechna tato proroctví a tajemství, všechny tyto prosby a vzdechy zněly uším Nejvyššího jako libé znějící, úžasně harmonická hudba, která nacházela v jeho nejniternějším srdci ozvěnu. Ony během období Starého zákona, vyjádřeno lidsky, vzbuzovaly soucit, aby kvůli nim byl zkrácen čas, ve kterém chtěl sestoupit na zem a žít s lidmi.

147. Nechci se však déle zabývat tím, co mi o tom Pán zjevil, ale přejdu hned k předmětu svého vyprávění, totiž k opatřením, která Pán přijal pro seslání vtěleného Slova a jeho přesvaté Matky na zem. Pojednám o nich jen krátce ve sledu, v jakém jsou uvedena v Písmu svatém. [...]

148. Druhá kniha Mojžíšova (Exodus) vypráví o zážitcích vyvolaného národa v Egyptě, o různých pohromách, které Bůh na Egypt seslal, aby svůj národ vysvobodil, což se neobešlo bez tajemných znamení. [...] Velké divy vykonal Bůh

prostřednictvím Mojžíšovy hole. Ta byla předobrazem kříže, na kterém mělo být vtělené Slovo jako obětní Beránek obětováno jedněm ke spáse a druhým k pádu (Lk 2,34), protože také Mojžíšova hůl při průchodu Rudým mořem Židy zachránila a Egypťany zahubila tím, že první byli chráněni vodními stěnami, zatímco druhí se utopili ve vodním přívalu. Zatímco Pán působil tato tajemství, protkal život svatých radostí i smutkem, námahou i útechou tím, že s nekonečnou moudrostí a prozřetelností vše uspořádal tak, aby jejich život a smrt byly předobrazem našeho Pána Ježíše Krista.

149. Ve třetí Mojžíšově knize (Leviticus) je popsáno a předepsáno mnoho obětí a obřadů na usmíření Boha. Tyto oběti byly předobrazy Beránka, který se Boží Velebnosti obětoval za nás a všechny lidi, čímž všechny tyto předobrazené oběti naplnil. Dále jsou zde popsány ornáty velekněze Árona. Áron byl předobrazem Krista, i když Kristus neměl být knězem nižšího Áronova řádu, ale řádu Melchizedechova (Ž 110,4).

150. Čtvrtá Mojžíšova kniha (Numeri) popisuje pobyt Izraelitů na poušti. Obsahuje mnoho předobrazů Církve a Krista,

vtěleného Božího Syna, jakož i jeho nej-
světější Matky. [...]

151. Pátá Mojžíšova kniha (Deuteronomium) obsahuje druhý Zákon. Ten se však od prvního ničím neliší a jen opakuje obsah prvního Zákona způsobem, který ještě výrazněji vytváří předobraz evangelia. Protože se totiž podle skrytých Božích soudů a z důvodů, které jsou známe jen jeho nekonečné moudrosti, mělo vtělení Slova ještě zpozdit, chtěl Bůh Zákon tímto způsobem obnovit, aby se více podobal tomu Zákonu, který hodlal založit prostřednictvím svého jednorozrozeného Syna.

152. Jesus Nave neboli Jozue vedl Boží lid do zaslíbené země. Po překročení Jordánu rozdělil zem a konal velké skutky, takže nejen svým jménem, ale i díky svým skutkům je velice zřetelným předobrazem našeho Vykupitele. Kniha Jozue vykresluje předobraz zničení říši ovládaných ďáblem, jakož i oddělení dobrých od zlých, k čemuž dojde během soudného dne.

153. Po knize Jozue následuje kniha Soudců. Když už totiž izraelský lid vlastnil zaslíbenou a vytouženou zem, která je v první řadě a ve vlastním smyslu předobrazem Církve, kterou Kristus získal za cenu své krve, ustanovil Bůh soudce. Ti museli vládnout lidu, zejména v době válek, kterými byli prostřednictvím Filištanů a jiných nepřátelsky naladěných sousedních národů trestáni za svou stálou neposlušnost a modlářství. Během těchto válek je Pán chránil a osvobozoval, kdykoli se k Němu skrze pokání a polepšení života vrátili. V této knize jsou popsány skutky dvou silných a statečných žen, totiž soudkyně Debory, která osvobodila lid z těžkého útlaku, a Jáel, která také přispěla k vítězství. Všechny tyto události jsou jasnými předobrazy a podobenstvími toho, co se děje v Církvi.

154. Po soudcích přišli králové. Izraelité totiž požadovali vládu králů, protože chtěli mít podobnou formu vlády jako ostatní národy. Kniha Královské obsahuje velká tajemství, která naznačují příchod Mesiáše. Smrt kněze Heliho a krále Saula naznačuje zrušení Starého zákona. Sadok a David symbolizují nové Kristovo království a kněžství, jakož i Církev, která je ve srovnání s celým lidstvem jen málo početná. Zbývající izraelští a judští králové, jakož i opakující se zajetí jsou také předobrazy velkých tajemství Církve.

*Knihu lze objednat
prostřednictvím zásilkové služby
MCM s. r. o. - kontakt na
poslední straně Světla.
Váz., A5, 480 stran, 538 Kč*

155. V době výše popsaných událostí žil trpělivý Job. Všechna jeho slova jsou plná tajemství. Ta se vztahují na život našeho Pána Ježíše Krista, na zmrtvýchvstání ve stejném těle, které má každý smrtelník, dále na poslední soud, jakož i na moc a lstivost satana a jeho pokoušení. Obzvláště však chtěl Bůh všem smrtelníkům v Jobovi postavit před oči zrcadlo trpělivosti, abychom se od něho všichni učili, jak máme snášet utrpení. V tomto zrcadle se nám totiž jeví utrpení a smrt Krista před očima jako něco, co se už stalo, protože před dobou Krista se nenašel žádný jiný svatý, který by Krista napodobil v trpělivosti věrněji než Job.

156. Mnoho velkých proroků, které Bůh v době králů vyslal ke svému lidu (protože toho bylo v té době nejvíce zapotřebí), podává zprávu o tak velkých a hlubokých tajemstvích, že každý vidí, co všechno Bůh vykonal, aby zřetelně oznámil příchod Mesiáše a jeho Zákona. To vše však Pán vykonal už dříve prostřednictvím církevních otců a patriarchů. Ve všech těch svatých vytvořil Bůh mnoho předobrazů nebo symbolů vtěleného Slova, kterými lid připravoval na příchod Mesiáše a jeho Zákona, kterým chtěl svůj národ vybavit.

157. Tři velké patriarchy, Abraháma, Izáka a Jáкова obdařil Bůh velkými milostmi, aby se se ctí mohl nazývat Bohem Abrahámovým, Izákovým a Jákovým. Aby mohl být tímto jménem ctěn, chtěl Bůh tyto patriarchy poctit vyjevením je-

jich důstojnosti, jejich vynikajících ctností a velkých tajemství, která jim svěřil. Patriarcha Abrahám byl povolán, aby se ve své osobě stal předobrazem toho, co se později rozhodl věčný Otec vykonat skrze obětování svého jednorozrozeného Syna. Proto Bůh tohoto patriarchu zkoušel tím, že mu přikázal obětovat Izáka (Gn 22,2).

Když však chtěl tento poslušný otec tuto oběť provést, zabránil mu v tom týž Pán, který mu to přikázal. Tak hrdinský čin, jako byla skutečná oběť jednorozrozeného Syna, chtěl Otec vyhradit pro sebe. O Abrahámovi se mělo jen říkat, že byl ochoten to udělat. Kdo by zde neobdivoval žárlivou Boží lásku, která byla silná jako smrt (Pís 8,6). Avšak tak krásný předobraz neměl zůstat nedokonalý, proto byla oběť dokonána tím, že Abrahám obětoval berana, který byl rovněž předobrazem Beránka, který měl sejmout hříchy světa (Jan 1,29).

158. Jákobovi Pán ukázal nebeský žebřík. (Gn 28,12) Ten v sobě skrýval mnoho tajemství a významů. Obzvláště však symbolizoval vtělené Slovo, protože to je Cestou a Žebříkem, po kterém vystupujeme my k Otcovi a po kterém sestoupilo Božství k nám. Po tomto žebříku vystupují a sestupují andělé, kteří nás osvěcují, chrání a nosí na rukou (Ž 91,12), abychom snad nenarazili na kameny bludů, kacířství a neřestí, kterými je naše pozemská cesta života poseta, nýbrž abychom jimi bezpečně prošli a vystoupili na žebřík prostřednictvím víry a naděje svaté Církve, která není ničím jiným než Božím domem a branou nebe (Gn 28,17) a svatosti.

159. Mojžíše vybral Bůh, aby se stal Bohem faraona (Ex 7,1) a vůdcem izraelského lidu. Proto mu ukázal podivuhodný hořící keř (Ex 3,2), který hořel, a přesto neshořel. Tento keř symbolizoval prorocky v naší lidské přirozenosti zabalené Božství našeho Vykupitele, ve kterém to lidské netlumilo to božské a to božské nepozřelo to lidské. Současně keř symbolizoval také věčné panenství Matky vtěleného Slova na těle i duši i to, že Ona, i když byla v přirozenosti těla dcerou Adama, byla přesto čistá a bez poskvrny.

160. Z Davida Bůh také udělal muže podle svého srdce (1 Sam 13,14), aby vhodným způsobem opěvoval milosrdenství Nejvyššího. To také dělal, vždyť

v jeho žalmech jsou obsažena nejen všechna tajemství Zákona milosti, ale i psaného a přirozeného Zákona. On také svědectví, soudy a skutky Páně neopěvoval jen svými ústy, ale uchovával je ve svém srdci, aby o nich ve dne v noci uvažoval (Ž 1,2). Tím, že odpouštěl urážky, stal se obrazem Toho, který měl přijít, aby nám odpustil naše urážky. Proto mu byly předány ty nejzřetelnější a nejdůležitější přísliby příchodu Vykupitele světa.

161. Šalomoun, král pokoje, a v tomto ohledu předobraz pravého Krále králů, vyjevil svou velkou moudrost v různých svatých knihách, ve kterých ozřejmuje Kristova tajemství. Dělal to hlavně prostřednictvím obrazů obsažených v Šalomounově Písni, ve které tajemným způsobem mluví o vtěleném Slově, jeho nejsvětější Matce, Církvi a věřících. Vyhlášoval také rozličné mravní zásady, ze kterých čerpali i jiní autoři jako ze zřídla pravdy a života.

162. Kdo však bude hoden náležitě chválit Pána za dobrodiní, které nám prokázal, když nám ze středu svého národa dal přeslavný zástup svatých proroků? Vždyť s těmito svatými muži sdílela věčná Moudrost milost proctví v nejbohatší plnosti a udělala z nich pochodně své Církve, aby nám z velké dálky zvěstovali

příchod Slunce spravedlnosti a paprsky, kterými mělo prostřednictvím jejich skutků zalít Zákon milosti. Oba velcí proroci Izaiáš a Jeremiáš byli vybráni, aby nám hluboce smyslovým a půvabným způsobem zvěstovali tajemství vtělení Slova, jeho zrození, život a smrt. Izaiáš nám dal příslib, že Panna počne a porodí Syna, kterému dá jméno Emanuel. (Iz 7,14) Řekl, že nám bude dán Syn, na jehož ramenu spočine moc. (Iz 9,5) Avšak i ostatní tajemství Kristova života tento prorok předpovídá s takovou jasností, že se jeho proroctví zdá být evangeliem. Jeremiáš oznamuje, že Bůh na zemi tvoří cosi nového (Jer 31,22), že Žena bude ve svém lůně nosit muže. Tímto mužem zjevně nemůže být nikdo jiný než Kristus, pravý Bůh a pravý člověk. Tentýž prorok pak předpovídá další tajemství Kristova života, jeho utrpení, hanebné zacházení, které měl zakusit, a smrt, kterou měl vytrpět (Pláč 3,1-66). Když myslím na tyto proroky, jsem zcela uchváčena úžasem a obdivem. [...]

163. Také Ezechiel viděl tuto panenskou Matku, a sice v obraze či podobě ství té zavřené brány (Ez 44,2), která se měla otevřít jen Bohu Izraele a skrze kterou neměl projít nikdo jiný. Habakuk vidí Krista na kříži a závažnými slovy popi-

suje tajemství vykoupení a podivuhodné účinky utrpení a smrti našeho Spasitele (Hab 3). Joel popisuje zemi dvanácti kmenů, které byly předobrazem dvanácti apoštolů, hlav dětí Církve. Ohlašuje také seslání Ducha Svatého na všechny služebníky a služebnice Nejvyššího (Joel 3,1), přičemž také naznačuje čas příchodu a života Krista. Avšak i všichni zbývající proroci alespoň částečně ohlašovali tajemství Kristova života. Nejvyšší totiž chtěl těmito včasnými, bohatými a podivuhodnými proroctvími a předobrazy dát najevo a dosvědčit svou lásku a péči o lidi i to, jakými dary hodlá obohatit svou Církev. Chtěl rovněž také pokárat naši vlažnost a lhostejnost. Vždyť patriarchové a proroci byli rozniceni k božské lásce a zpěvu žalmů a chvalozpěvů pouze prostřednictvím stínů a předobrazů, zatímco my, kteří vlastněme pravdu a vidíme jasný den milosti, zapomínáme bezcítěně na tak velká a bezpočetná dobrodiní, opouštíme světlo a hledáme temnotu.

*Z knihy Mystické Město Boží.
Svazek I. - Početí.*

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2019. V MCM s. r. o.
vydání první. Str. 109-121.*

(Z angličtiny přeložil Jan Cyril Řeřucha)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: »Posílá mě k vám Bůh vašich otců.« Když se zeptají: »Jaké je jeho jméno?« - co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: »Ten, který jest, posílá mě k vám.«“ A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: »Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám!« To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

2. čtení - 1 Kor 10,1-6.10-12

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem, všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm

a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti.

Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od anděla Zhubce.

To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

Evangelium - Lk 13,1-9

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s kreví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to:

„Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete.

Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podoběnství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři:

»Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?«

On mu však odpověděl: »Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnoujím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.«“

PRO DĚTI

ČEKÁNÍ NA VELIKONOCE • PŘES PŮST KE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
Dorota Loskot-Cichočka, Marek Kita
Z polštiny přeložil Martin Bedřich

Průvodce postní dobou a Svatým týdnem pro děti. Kniha je koncipovaná jako čtyřicetidenní putování, během něhož je každý týden zaměřen na jednu oblast Ježíšova působení (uzdravování, učení v podobenstvích, setkání s nejrůznějšími lidmi...) a které malé čtenáře postupně vede k seznámení se s novozákonním příběhem až po jeho vyvrcholení při velikonočních událostech. Vhodně koncipované texty spolu s novozákonními úryvky dávají dětem každodenní podněty ke srozumitelným úvahám, které je připraví na hlubší prožití postní doby a Velikonoc.

Portál, s. r. o. • Váz., 190x235 mm, křídový papír, 104 stran, 299 Kč

obsahuje text a výklad kajících žalmů, krátké modlitby a čtyři perspektivy, jak tyto žalmy číst: jako modlitbu Izraele, Ježíše, církve i jednotlivce. Praktická příručka poslouží pro osobní potřebu i pro četbu v modlitebních společenstvích a při biblických hodinách. Zvláště vhodná je pro osobní modlitbu v pátek, během postního období a při přípravě na svátost smíření. K tomu slouží i několik praktických rad na závěr.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 125x175 mm, 64 stran, 99 Kč

KNIHKA MODLITEB

Soubor modliteb, pobožností a litanii.

Sypták

Brož., 100x140 mm, 352 stran, 199 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

PANE, SMILUJ SE A OBNOV NÁS • SEDM KAJÍCÍCH ŽALMŮ NEJEN NA DOBU POSTNÍ

Jaroslav Brož • Redakce Ludmila Martinková
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Sedm kajících žalmů, z nichž nejznámější jsou žalmy 51 (*Miserere*) a 130 (*De profundis*), spojují téma lítosti nad hříchy a touhy po Božím odpuštění. Modlitba těchto žalmů odvrací člověka od bezmoci a zoufalství. Před Bohem si nemusíme na nic hrát, zamlčovat svou bolest nebo vinu. Když před ním vyslovíme to, co je v nás slabé a zdánlivě nehodné Božího doteku, můžeme se uzdravit. Tato drobná publikace

ELIAS VELLA • ĎÁBEL SE NÁS BOJÍ

Elias Vella v rozhovoru s Martinem Lžičiarem • Tlumočení a překlad Mgr. Petra Babulíkové • Překlad do češtiny Mgr. Johana Kroupová • Fotografie Ing. Matuš Hasil
Odborná spolupráce PhDr. Alžběta Mráková

Minoritský kněz Elias Vella pochází z Malty, ale domovem je mu celý svět. Přednáší zejména o osvobození od Zlého a o vnitřním uzdravení. Jeho knihy vycházejí v mnoha jazycích, pravidelně navštěvuje Česko i Slovensko. Známy exorcista v knize otevřeně mluví o své životní cestě, vlastních bolestech i radostech a nabízí praktické rady ve věcech modlitby, manželství a boje proti ďáblu. Jeho dlouholeté zkušenosti jsou cenné a jeho laskavé rady působí jako uklidňující náplast na bolavé duše.

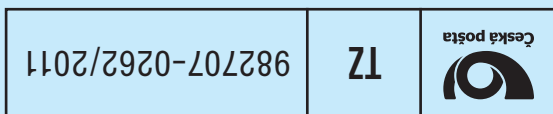
BeneMedia

Váz., 140x210 mm, 168 stran, 345 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevního schválení Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravi. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.